

РЕШЕНИЕ

№ 2502

гр. София, 25.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **8907** по описа за **2010** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. 98 О., чрез адвокат О. М., срещу решение от 01.09.2010 г. по н.а.х.д. № 13384/2009 г. по описа на С районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав.

Решението на Софийския районен съд се оспорва само в частта му, с която наказателно постановление (НП) № 8028-0022543/30.10.2009г., издадено от заместник директора на ТД на Н. – С. е изменено, като наложената с НП имуществена санкция, в размер на 5000,00лв. е намалена на 3000,00лв. Касаторът твърди, че нарушението е извършено за първи път, поради което следва да бъде наложена имуществена санкция в минимален размер 200,00лв., което е законовият минимум, предвиден за съответното нарушение. Счита, че така наложената санкция не е съобразена с тежестта на нарушението и обстоятелствата в конкретния случай. Изразено е искане за отмяна на решението в оспорената част, като наказателното постановление бъде изменено в частта му относно наложената имуществена санкция и бъде определен минимален размер.

Ответната страна – Териториална дирекция на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Излага довод, че определената

имуществена санкция е в рамките на закона.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд С. град, Х касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С наказателно постановление № 8028-0022543/30.10.2009г., издадено от заместник директора на ТД на Н. – С., на Б. – 98 О., за нарушение на чл. 42, ал.1, т.3 от Наредба № Н-18 от 31.12.2006г. на министъра на финансите, за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства е наложена имуществена санкция в размер на 5000,00лв., на основание чл. 185, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС). С обжалваното решение С районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав е изменил наказателното постановление като е намалил размера на наложената имуществена санкция на 3000,00лв. За да постанови този резултат, съдът е приел, че при определяне на санкцията административнонаказващият орган е следвало да вземе предвид, че така извършеното нарушение е за първи път и не се отличава със значимо засягане на обществените отношения. Софийският районен съд е намалил размера на санкцията като е доближил същия до предвидения в санкционната разпоредба минимум.

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касаторът не оспорва факта на извършеното от него нарушение. Претенцията е за намаляване размера на наложената имуществена санкция и определяне на същата в минимално предвидения в санкционната разпоредба размер. Установено е, че от Бламира – 98 О. са нарушени изискванията на разпоредбата на чл. 42, ал.1, т.3 от Наредба № Н-18 от 31.12.2006г. на министъра на финансите, която задължава лицата, които са длъжни да регистрират и отчитат извършваните от тях продажби на стоки или услуги в или от търговски обект да съхраняват контролните ленти - в тримесечен срок от датата на отпечатване на последната касова бележка на съответната лента. От страна на лицето не са съхранявани и при проверка не са представени контролните ленти за периода от 22.07.2009г. до 26.07.2009г. За неспазване на задължението по чл. 42, ал.1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 31.12.2006г., на основание на чл. 185, ал.1 от ЗДДС (в редакцията на разпоредбата, действаща към момента на извършване на нарушението), на юридическите лица и едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 200 до 10 000 лв.

Настоящият състав намира, че при постановяване на оспореното решение, с което е намален размера на наложената имуществена санкция Софийският районен съд е съобразил тежестта на извършеното нарушение, както и обстоятелството, че същото е извършено за първи път. Нарушението на цитираната по-горе разпоредба от чл. 42, ал.1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 31.12.2006г. пречатства осъществяването на контролна дейност по спазване на данъчното законодателство, поради което същото е със степен

на обществена опасност, която изисква налагане на санкция, надвишаваща размера на предвидения минимум от 200,00лв. Следва да се отбележи, че последвалото законодателно изменение на чл. 185 от ЗДДС (ДВ, бр. 95 /2009г.) определя имуществена санкция в размер на 3000,00лв. като законов минимум на имуществената санкция за извършване на нарушение, изразяващо се в неспазване на реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – С. град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение на С районен съд, 2 – ри състав, постановено на 01.09.2010 г. по НАХД № 13384/2009 г., по описа на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.